



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Adversvs Omnia Catabaptistarvm Prava Dogmata Heinrychi Bullingeri lib. IIII

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1535

VD16 B 9759

De simplicitate & eruditione

urn:nbn:de:hbz:466:1-35433

LIBER. I.

sanctorum, inuocatum sese in publicum prædicandi officium ingessisse unquam. Quid hoc aliud quàm, quod olim fecit pontifex Romanus, ueritatem à plebe abscondere, ut de hoc nemo, nisi docti, loqui audeat, quum tamen deus se paruulis non sapientibus mundi cognitum facit, Matth. 11. IOIADA. Perlibenter faciam quod petis, sed quod de doctis & simplicibus ingeris, prius diluam. Neq; enim conuenit ut hæc silentio pertranseam, id enim est quo simplicibus oculos præstringunt catabaptistæ.

DE SIMPLICITATE ET
eruditione.

SIMON.

IIII.
TRACT.

Matth. 11.

AN igitur hoc est oculos præstringere? Christus hoc dixit, quum patri gratias ageret quod tam alta & diuina mysteria non sapientibus, sed paruulis & simplicibus reuelasset. Deinde non doctos, sed simplices & idiotas in apostolos elegit, 2. Cor. 1. Non igitur opus est multa eruditione, quo quisq; est simplicior, hoc ad hanc prouinciam aptior erit. IOIADA. Facile liquet uos uerba Christi haudquaquam intelligere. Nam si per simplices eos intelligit, qui omni sapientia & eruditione carent (sic enim uos uerba Christi interpretamini) nimirum ad
angelium

euangelium nemo magis erit aptus, quàm stulti & fatui, qui omnium rerum egregie sunt expertes. Sed hoc quàm ridiculum sit uel cogitare, nemo est qui non uideat. Aliud ergo per simplicitatem Christus intellexit SIMON. Tu uero quid sit edicito. IOIADA. ^{Simplicitas quid.} Simplex hic non dicitur qui sine mente, sine ratione, & sapientia, sed qui absq; fraude est, sincerus, qui intus ex animo probus est, absq; dolo et insidijs. Alioqui fieret, ut quisq; errorem suum inscitia defendere posset. Quod quid aliud est quàm carnis nequitia, quum quisq; ignorantiam iactare, & errores hac defendere inciperet? Ignorantia errores manifestantur, non asseruntur. Quis unquam similem audiuit audaciam? quis tantam temeritatem, quanta homines isti impudentissimi utuntur? qui inscitia sua nihil non tueri audent. SIMON. Adhuc apostoli simplices fuerunt & literarum ignari, nec legimus Christum doctos elegisse. IOIADA. Hac simplicitate nimirum, de qua iam diximus: sed inscij & ignari non fuerunt, utpote, qui cum Christo supra tres annos familiariter sunt cõuersati, cū Christo inquam, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ et scientiæ, imò qui est patris æterni sapientia. Ab hoc fonte abunde hausserunt, hoc præceptore formati sunt. Demum sancto spiritu donati, & ita illustrati, ut omnium linguarum & scripturarum essent scientissimi. Id uidere licet

ex scriptis eorum & factis. Quod Christum negas doctos uocasse, an non manifeste ueritati repugnas? Doctus supra modum fuit Paulus, docti fuerunt Barnabas, Gamaliel, Nicodemus & Appollo ille Alexandrinus. Ut interim transeā reliquos, Mosen uidelicet, qui eruditus erat in omni disciplina Aegyptiorum, Stephanum, Esaiam, Timotheum. Intuere diligentius 24. prioris epistolae ad Corinthios caput, & primum caput ad Titum, & inuenies quanta eruditione pollere debeat episcopus. Nihil est ergo, quod arrogantes illi catabaptistae impudentem suam ignorantiam simplicitate excusent ac tueantur. Quin uniuerso orbi manifestum iam fit eos in reprobum sensum traditos esse, ut quos non pudet ignorantiam suam pro scientia omnibus obtrudere, & uenditare, quasi uero non pueri dolum hunc olfaciant. Nec interim dicta nostra quis interpretari debet de his qui falso docti uocantur, sed de ijs qui à Deo & ad gloriam Dei docti sunt, quorum multi in nascenti fuerunt ecclesia. De quibus est Pantonus, Tertullianus, Cyprianus, Lactantius, Augustinus, alijq; quàm plurimi. SIMON.

Non deuiant à ratione quae dicis. Neq; enim putandus est Christus talem simplicitatem comendasse, quae quisq; ut est indoctior, hoc magis audeat, ut faciunt hi, qui quum uix Germanica quaedam legere possunt, ingerunt tamen se ad docendi officium impudentissime,

me,

me, pro suggestu publico balbutientes ineptissime. Sed ne quid ignorare deprehendantur, incipiunt impudentiam suam huiusmodi uerbis excusare: Nihil uos offendat o fratres quod nihil sciam, manifestat enim se pater simplicibus & indoctis. Porro quum Christus suis sapientiam & eloquentiam talem pollicetur quibus ne aduersarij quidem resistere possint, illi uero insignem quandam inscitiam sibi pro gloria ducunt, facile colligo, eos tales simplices non esse, de quibus Christus loquutus est, sed eos potius, qui ouina pelle se tegunt, oues simulantes, intus cum lupi sint rapacissimi. Quod uero me in secunda conclusionem offendit, rogo ut e medio tollas quantotius.

DE VOCATIONE AD MINISTERIUM & officium predicandi contra eos qui sese inuocati ingerunt.

IOIADA.

Quod tu ex hac conclusione colligis, liberum sic non fore unicuique ut de deo loquatur, longe aberras, & mea non recte expendis. Ego de publicis contionibus, non de priuatis colloquijs loquor. Nam qui se ad publicum docendi munus ingerit inuocatus, non secus facit, quam qui se sua sponte magistratum faceret, Senatuum proprium constitueret.

V.
TRACT.